

Sygn. akt: XVI C 1240/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

ZAOCZNY W STOSUNKU DO P. T.

Dnia 18 kwietnia 2016 roku

Sąd Rejonowy dla W. M.w W., Wydział XVI Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący : SSR Ewa Suhecka - Bartnik

Protokolant: Katarzyna Iwanicka

po rozpoznaniu w dniu 04 kwietnia 2016 r. w (...)

na rozprawie

sprawy z powództwa T. S., K. S., A. S.

przeciwko P. T. i A. Ż.

o zapłatę

Oddała powództwo.

(...)

Sygn. akt XVI C 1240/14

UZASADNIENIE WYROKU ZAOCZNEGO Z DNIA 18 KWIECZNIA 2016 ROKU W ZAKRESIE POZWANEGO P. T.

W pozwie z dnia 30 kwietnia 2014 roku powodowie T. S., K. S. i A. S. wnieśli przeciwko P. T. i A. T. o zapłatę od pozwanych solidarnie następujących kwot:

- 1) Na rzecz powódki T. S. kwoty 6163, 45 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 8 lipca 2013 roku do dnia zapłaty wraz z kosztami postępowania oraz kosztami zastępstwa prawnego
- 2) Na rzecz powoda K. S. kwoty 6163, 45 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 8 lipca 2013 roku do dnia zapłaty wraz z kosztami postępowania oraz kosztami zastępstwa prawnego;
- 3) Na rzecz powódki T. S. kwoty 6163, 45 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 8 lipca 2013 roku do dnia zapłaty wraz z kosztami postępowania oraz kosztami zastępstwa prawnego według spisu kosztów przedstawionych przed zamknięciem rozprawy.

W uzasadnieniu powodowie wskazali, iż są współwłaścicielami po 1/3 części nieruchomości położonej w W. D. U., stanowiącej działkę o numerze ewidencyjnym (...) z obrębem (...). Pozwani zaś są użytkownikami wieczystymi działki ewidencyjnej (...) z obrębem (...) do której dostęp prowadzi jedynie przez działkę (...) - z obrębem (...). Nieruchomość w postaci działki (...) została w 1977 roku wywłaszczona na rzecz Skarbu Państwa na podstawie wniosku o zwrot nieruchomości wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego z dnia 21 lipca 2011 roku powodowie odzyskali własność nieruchomości. Nieruchomość ta jest wykorzystywana na dojazd do drogi publicznej, z uwagi na posadowione ogrodzenie od strony drogi publicznej, wyłącznie przez pozwanych oraz pozostałych właścicieli /

użytkowników wieczystych sąsiadujących nieruchomości jako dojazd i miejsce postoju samochodów. Wysokość wynagrodzenia stanowiącego roszczenie uzupełniające powodowie ustalili na kwotę 660,37 zł za jeden miesiąc mnożąc ją przez 28 miesięcy od 1 stycznia 2012 roku do dnia 30 kwietnia 2014 roku. Pomimo ostatecznego wezwania do zapłaty pozwani nie uregulowali należnego powodom wynagrodzenia. Jako podstawę prawną powodowie wskazali art. 230 k.c. w zw. z art. 224 i 225 k.c., wskazując, iż od dnia 01 stycznia 2012 roku pozwani byli posiadaczami nieruchomości powodów w złej wierze.

Pozwany P. T. nie zajął stanowiska w sprawie nie wnosił również o rozpoznanie sprawy pod swoją nieobecność.

Stanowisko w sprawie zajęła druga z pozwanych – A. Ż. (jej nazwisko brzmi bowiem Ż. a nie Ż.- T.), wskazując, iż do momentu otrzymania wezwania do zapłaty w dniu 01 lipca 2013 roku nie wiedziała o uzyskaniu przez powodów prawa do działki wskazanej w pozwie, zakwestionowała wycenę wynagrodzenia wskazaną w operacie załączonym do pozwu, wskazując, iż z nieruchomości tej korzysta w znikomym zakresie, bowiem jej nieruchomość jest drugą od wjazdu z ulicy (...), wskazała, iż nieruchomość powodów wykorzystywana jest przez wiele osób, w tym klientów, pracowników i dostawców firmy (...) mieszczącej się na końcu osiedla. Zaprzeczyła by nieruchomość powodów wykorzystywała na parking, choć przyznała, że na chodniku przed nieruchomością parkuje samochód. Zakwestionowała także okres objęty powództwem podnosząc, iż pierwsza informacja o zmianie właściciela dotarła do niej w lipcu 2013 roku.

Na rozprawie w dniu 26 września 2014 roku pozwana wskazała, iż z pozwanym P. T. jest po rozwodzie, nie mieszka on od 4-5 lat pod adresem N. (...) w maju 2012 roku uprawomocnił się wyrok rozwodowy w którym dokonano podziału majątku jej i P. T. w ten sposób, że nieruchomość (...) przy ul. (...) stanowi jej wyłączną własność i obecnie złożyła do Sądu Wieczystoksięgowego wniosek o zmianę wpisów.

Postanowieniem z dnia 26 września 2014 roku Sąd zawiesił postępowanie w sprawie na podstawie art. 177 § 1 pkt 5 k.p.c.

Postanowieniem z dnia 06 lutego 2015 roku Sąd podjął zawieszony postępowanie.

Zarządzeniem z dnia 06 lutego 2015 roku Sąd zobowiązał pełnomocnika powodów do wskazania aktualnego miejsca zamieszkania P. T., wskazując, iż wedle oświadczenia pozwanej złożonego na rozprawie w dniu 26 września 2014 roku pozwany od 4,5 lat nie mieszka pod wskazanym adresem w pozwie w określonym w zarządzeniu terminie pod rygorem zawieszenia postępowania w sprawie. (k.133)

Postanowieniem z dnia 09 września 2015 roku Sąd zawiesił postępowanie w sprawie.

Postanowieniem z dnia 16 października 2015 roku Sąd podjął postępowanie w sprawie wobec wskazania przez powodów adresu zamieszkania pozwanego P. T. w miejscowości N..

Na rozprawie w dniu 09 grudnia 2015 roku, na której ponownie pozwany nie stawił się- przesyłka skierowana na adres w N. podany przez powoda wróciła awizowana, pozwana A. Ż. podała kolejne prawdopodobne trzy adresy, pod którymi może zamieszkiwać pozwany.

Odpis pozwu z załącznikami i zawiadomienie o terminie rozprawy został skutecznie doręczony pozwanemu w dniu 30 grudnia 2015 roku na adres ul. (...) w W.. Pozwany nie zajął jednak stanowiska w sprawie i nie wnosił o rozpoznanie sprawy pod swoją nieobecność.

W piśmie procesowym z dnia 22 grudnia 2015 roku, które doręczono zostało 2 lutego 2016 roku (zpo k. 200v.) pełnomocnikowi powodów, pozwana wskazała, iż ani jej ani jej mężowi nie była znana sytuacja nieruchomości powodów. Dopiero w dniu 1 lipca 2013 roku ona dowiedziała się o tym że wykorzystuje na dojazd działkę powodów, przy czym przejeżdża po niej przez fragment długości nie większej niż 10 metrów dwa razy dziennie z młodszym synem przechodzi przez nią też 2 razy dziennie, a jej starszy syn z podobną częstotliwością korzysta z tej działki. Nie korzysta z miejsc parkingowych, które znajdują się po przeciwnej stronie dojazdu- wykorzystuje je P.. P., iż z mężem

17 kwietnia 2012 roku zawarli ugodę dokonując podziału majątku i tego samego dnia nastąpił ich rozwód, termin uprawomocnienia się wyroku to 09 maja 2015 roku. Od tej daty P. T. przestał być mieszkańcem i współwłaścicielem budynku przy N. 162 C.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

T. S., K. S. i A. S. są współwłaścicielami w udziałach po 1/3 części w postaci działki (...), która stała się własnością ich poprzednika prawnego J. S. z dniem 13 grudnia 2011 rok. Prowadzona jest dla niej księga wieczysta nr (...).

Nieruchomość ta wykorzystywana jest jako droga dojazdowa do drogi publicznej - ulicy (...) do położonych po obu jej stronach nieruchomości zabudowanych budynkami mieszkalnymi oraz do położonej na jej końcu nieruchomości - działek (...) -użytkowanej przez P. na prowadzenie działalności gospodarczej. Łącznie stanowi ona nieruchomość przez którą realizowany jest dojazd do drogi publicznej z 20 odrębnych nieruchomości. Jest ona obciążona nieodpłatną służebnością przejazdu i przechodu oraz tranzytu urządzeń podziemnych do ulicy (...) na rzecz nieruchomości stanowiących działki o numerach ewidencyjnych (...). Nieruchomość ta nie zapewnia przy tym bezpośredniego dojazdu do drogi publicznej- od ulicy (...) oddziela ją nieruchomość w postaci działki o numerze ewidencyjnym (...).

(dowód: wydruk k 34dokumentacja zdjęciowa k. 31, 32, wypis z rejestru gruntów k. 35wrys z mapy ewidencyjnej k. 36, odpis kw k. 37-43, odpis wyroku Wojewódzkiego Sadu Administracyjnego z dnia 21 lipca 2011 roku I SA/Wa 21/11 k. 47-57, wydruk księgi wieczystej k. 58-68)

P. T. i A. T., od lipca 2012 roku nosząca nazwisko Ż. są użytkownikami wieczystymi nieruchomości położonej w W. przy ul. (...) stanowiącej działkę o numerze ewidencyjnym (...) z obrębem (...)wraz z własnością posadowionego na niej, stanowiącego odrębną nieruchomość budynku mieszkalnego, na zasadzie wspólności ustawowej małżeńskiej. Nieruchomość ta stanowi trzecią licząc od wjazdu z ulicy (...) na nieruchomość w postaci działki (...) dla której prowadzona jest księga wieczysta nr (...), przy czym znaczna część przejazdu i przechodu do drogi publicznej z działki (...) realizowana jest przez działkę nr (...), która nie stanowi własności Państwa S.. Za nieruchomością przy N. (...) znajduje się po tej samej stronie działki (...) jeszcze sześć dalszych działek - nieruchomości zabudowanych budynkami mieszkalnymi, a po drugiej stronie działki (...) dalszych siedem nieruchomości zabudowanych budynkami mieszkalnymi. Na końcu nieruchomości służącej za dojazd znajduje się działka nr (...), na której działalność gospodarczą prowadzi P., do której codziennie przyjeżdżają klienci, pracownicy.

Ugodą zawartą na rozprawie w dniu 17 kwietnia 2012 roku w sprawie o sygn. akt VI C 11/11 toczącej się przed Sądem Okręgowym w W. VI Wydział Cywilny o rozwód prawo użytkowania wieczystego tej nieruchomości z prawem własności posadowionego na niej budynku zostało przyznane bez spłat i dopłat A. T.. Wyrokiem z tego samego dnia orzeczono rozwód ich związku małżeńskiego, a następnie w lipcu 2012 roku A. T. wróciła do nazwiska (...).

(dowód: wydruk k 34dokumentacja zdjęciowa k. 31, 32, ugoda k. 168-170, odpis skrócony aktu małżeństwa k. 191, umowa z dnia 11 maja 2007 roku k. 192-194, okoliczności faktyczne twierdzone przez pozwaną A. Ż. i niezaprzeczone przez powoda - ustalone w oparciu o art. 230 k.p.c.)

P. T. po rozwodzie, najpóźniej od maja 2012 roku nie zamieszkuje na terenie nieruchomości przy ul. (...). Nie korzysta on od tego czasu z nieruchomości stanowiącej działkę o numerze ewidencyjnym (...) z obrębem 1-10-24 w żadnym zakresie.

(okoliczność twierdzona przez pozwaną A. Ż. na rozprawie w dniu 26 września 2014 roku k 129, o czym pełnomocnik powodów został powiadomiony przy wezwaniu k. 135, okoliczność twierdzona przez pozwaną w piśmie z dnia 22 grudnia 2015 roku i niezaprzeczona przez powodów, przeciwna niewykazana przez powodów)

Pismem z dnia 01 lipca 2013 roku T. S., K. S. i A. S. wezwali A. T. i P. T. do zapłaty kwoty 8957 zł w rozbiciu na po 2985,90 zł na rzecz każdego z nich tytułem zapłaty za dotychczasowe korzystanie z nieruchomości stanowiącej działkę

(...) z ob. (...), informując, iż z dniem 13 grudnia 2011 roku stała się ona własnością J. S. a następnie ich jako jego spadkobierców. Pismo to odebrała A. Ż. w dniu 24 lipca 2013 roku. Brak jest dowodu doręczenia tego pisma P. T..

(dowód: wezwanie do zapłaty k. 44, zpo k. 45, 46)

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie materiału dowodowego szczegółowo wymienionego powyżej.

Na rozprawie w dniu 09 grudnia 2015 roku Sąd zobowiązał pełnomocnika powodów do złożenia dalszego pisma przygotowawczego w którym zajmie ostateczne stanowisko w sprawie iłoży wnioski dowodowe pod rygorem skutku z art. 207 § 6 i 7 k.p.c. odraczając rozprawę do dnia 04 kwietnia 2016 roku.

Do terminu rozprawy 4 kwietnia 2016 roku nie wpłynęło do akt jakiegokolwiek pismo procesowe i nie zostały złożone żadne wnioski dowodowe.

Na rozprawie w dniu 04 kwietnia 2016 roku Sąd oddalił wniosek powoda o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka A. W. zgłoszony na okoliczność istnienia złej wiary u pozwanych. W ocenie Sądu bowiem mając na względzie brak wykazania przez powodów zakresu władania przez pozwanych nieruchomością powodów- powierzchni z jakiej korzystają z nieruchomości powodów, jak i braku zgłoszenia wniosków na okoliczność wartości wynagrodzenia, która była kwestionowana przez pozwaną, i braku wykazania czasookresu w którym P. T. z nieruchomości ich korzystał, przeprowadzenie tego wniosku dowodowego było niecelowe. Sprawa dojrzała bowiem do jej rozstrzygnięcia.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jako niezasadne podlegało oddaleniu.

Wskazać należy, iż uzasadniany wyrok w zakresie pozwanego P. T. był wyrokiem zaocznym wobec zaistnienia okoliczności o jakich stanowi art. 339 § 1 k.p.c., - pozwany nie stawiał się bowiem posiedzenie wyznaczone na rozprawę, nie zajął w sprawie stanowiska ustnie ani na piśmie, nie wnosił o rozpoznanie sprawy pod swoją nieobecność.

Sąd miał na uwadze, iż jak wynika z § 2 cytowanego artykułu 339 w takim wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

Zaznaczyć jednak należy, iż przepis art. 399 § 2 k.p.c. pozwala przyjąć za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie ale tylko wówczas, gdy nie budzą one uzasadnionych wątpliwości. (Wyrok Sądu Apelacyjnego w K. z dnia 3 września 2015 r. I ACa 1724/14)

Podniesienia przy tym wymaga, iż pozwani w niniejszej sprawie nie mieli statusu współuczestników jednolitych, to jest takich, których wyrok dotyczyłby niepodzielnie. Niemniej jednak Sąd wydający wyrok także co do pozwanego T. nie mógł pominąć przy ocenie roszczenia powoda zebranego w sprawie materiału dowodowego oraz niezaprzeczonych przez stronę powodowa twierdzeń pozwanej A. Ż. co do okoliczności faktycznych, w tym co do osób zamieszkujących na jej nieruchomości przy ul. (...) i korzystających z przejazdu przez część nieruchomości powodów oraz co do faktu i czasu wyprowadzenia się przez pozwanego P. T. jej byłego męża z jej terenu. W analizowanej sprawie znajdujące się w aktach sprawy dowody z dokumentów i niekwestionowane przez powodów twierdzenia pozwanej co do faktów zaprzeczały prawdziwości twierdzeń pozwu.

Zauważyć należy, iż pominięcie stanowiska pozwanej i przedstawionych przez nią okoliczności faktycznych i dowodów na ich poparcie oraz oparcie się na art. 339 § 2 k.p.c. przy orzekaniu co do pozwanego P. T. prowadziłyby do niemożliwego do zaakceptowania dualizmu w ustaleniu stanu faktycznego- co do każdego z pozwanych.

Podstawę materialnoprawną roszczenia powodów o wynagrodzenie za korzystanie bez tytułu prawnego z nieruchomości stanowiącej ich własność stanowił art. 224 § 2 k.c. w zw. z art. 230 k.c. z mocy którego od chwili,

w której samoistny/zależny posiadacz w dobrej wierze dowiedział się o wytoczeniu przeciwko niemu powództwa o wydanie rzeczy, jest on obowiązany do wynagrodzenia za korzystanie z rzeczy i jest odpowiedzialny za jej zużycie, pogorszenie lub utratę, chyba że pogorszenie lub utrata nastąpiła bez jego winy. Obowiązany jest zwrócić pobrane od powyższej chwili pożytki, których nie zużył, jak również uiszczyć wartość tych, które zużył.

Jak wynika zaś z art. 225 k.c. w zw. z art. 230 k.c. obowiązki samoistnego/zależnego posiadacza w złej wierze są takie same jak informacje o jednostceorzeczenia sądów obowiązki samoistnego posiadacza w dobrej wierze od chwili, w której ten dowiedział się o wytoczeniu przeciwko niemu powództwa o wydanie rzeczy.

Posiadanie bowiem z nieruchomości w sposób odpowiadający korzystaniu z niej jak osoba posiadająca prawo służebności drogi koniecznej stanowi posiadanie zależne.

Roszczenia uzupełniające, do jakich należy żądanie właściciela przeciwko posiadaczowi o wynagrodzenie za korzystanie z jego rzeczy wchodzi zatem w rachubę zaś tylko wówczas gdy posiadacz trwale i faktycznie włada rzeczą.

W efekcie podstawę uwzględnienia powództwa warunkowało ustalenie, iż pozwany P. T. w okresie objętym sporem to jest od dnia 1 stycznia 2012 roku do dnia 30 kwietnia 2014 roku korzystał z nieruchomości powodów jako posiadacza zależny – jej całość wykorzystując na dojazd i dojście do nieruchomości stanowiącej działkę ewidencyjną (...) z obrębu (...). Tymczasem z dowodów znajdujących się w aktach sprawy wynika, iż pozwani P. T. i A. Ż. w dniu 17 kwietnia 2012 roku w toku sprawy rozwodowej, która zakończyła się wydaniem wyroku z tego samego dnia orzekającym rozwód ich związku małżeńskiego, zawarli ugodę sądową dokonującą podziału ich majątku w wyniku której przenieśli prawo użytkowania nieruchomości stanowiącej działkę nr (...) z obrębu (...) na pozwaną. Wyrok ten uprawomocnił się 09 maja 2012 roku. Jak wynika z niezaprzeczonych w tym względzie twierdzeń strony pozwanej co do osób zamieszkujących na terenie jej posesji i korzystających z przejazdu częścią nieruchomości powodów w tym także okresie – najpóźniej w maju 2012 roku P. T. wyprowadził się z terenu nieruchomości i zaprzestał korzystania z nieruchomości powodów, a z nieruchomości powodów, ale jedynie w niewielkiej części obejmującej odcinek od posesji pozwanej do wjazdu na ulicę (...) korzysta jedynie ona oraz jej dzieci- dwóch synów. Strona powodowa miała świadomość tych twierdzeń- tak w wezwaniu do wskazania adresu zamieszkania pozwanego z dnia 19 marca 2015 roku k. 135 zostało jej wskazane, że wedle oświadczenia pozwanej jej mąż- pozwany T. nie mieszka od 4-5 lat na terenie tej nieruchomości, podobnie wynikało to z pisma pozwanej z dnia 22 grudnia 2016 roku, które przez pełnomocnika powodów zostało odebrane w dniu 02 lutego 2016 roku (k. 201v.). Twierdzeniom tym jednak nie zaprzeczyła w toku procesu, co na podstawie art. 230 k.p.c. pozwalało uznać je za przyznane.

Podobnie z zebranego w sprawie materiału dowodowego nie wynika jaki był zakresu – powierzchni objętej korzystaniem przez pozwanych z nieruchomości 96/10. Powodowie nie udowodnili bowiem, iż tak pozwany jak i pozwana z całej ich nieruchomości korzystali celem dojazdu do posesji przy N.(...), w efekcie czego nie sposób było ustalić, a inicjatywy dowodowej strona powodowa w tym zakresie nie wykazała, jakie wynagrodzenie winno być przez nich uiszczone za korzystanie z nieruchomości powodów bez tytułu prawnego- wysokość żądania powodów została bowiem ustalona w oparciu o załączoną do pozwu opinię, która wysokość wynagrodzenia obliczyła przy przyjęciu korzystania przez pozwanych z całej nieruchomości powodów, co więcej opinia ta za podstawę miała stosunek powierzchni nieruchomości pozwanych do powierzchni wszystkich nieruchomości, do których dojazd z drogi publicznej prowadzi przez nieruchomość powodów (k. 10-30).

Oczywistym jest bowiem, iż wynagrodzenie za bezumowne korzystanie z całej nieruchomości nie jest takie samo jak przy korzystaniu jedynie z jej części.

Zastrzec przy tym należy, iż fakt, że w księdze wieczystej nieruchomości stanowiącej działkę (...) nadal figurował w okresie objętym sporem jako współużytkownik wieczysty P. T., przy założeniu, iż wpis użytkownika wieczystego w księdze wieczystej ma charakter konstytutywny, pozostawał bez znaczenia dla rozpoznania niniejszej sprawy. Bowiem roszczenie uzupełniające dochodzone przez powodów oparte jest na stanie faktycznym a nie na prawie. To

nie posiadanie tytułu prawnego przez pozwanego do nieruchomości przy ul. (...), lecz jego faktyczne korzystanie z nieruchomości powodów decydować mogłoby o uwzględnieniu powództwa.

W konsekwencji Sąd uznał, iż twierdzenia powoda co do czasu korzystania przez pozwanego w okresie od dnia 1 stycznia 2012 roku do 30 kwietnia 2014 roku i zakresu tego korzystania nie tyle budziły uzasadnione wątpliwości co do ich prawdziwości, lecz w konfrontacji z zebraniem w sprawie materiałem dowodowym oraz stanowiskiem strony pozwanej i jej niezaprzeczonymi przez stronę powodową twierdzeniami uznać należało je za niezgodne z rzeczywistym stanem faktycznym. Powodowie nie zaprzeczyli nawet stanowisku i wskazaniom co do faktów zawartych w odpowiedzi na pozew i pismach procesowych pozwanej A. Ż. a dotyczących P. T., nie sprecyzowali, w reakcji na przekazane przez pozwaną informacje co do wyprowadzki męża i tego że dojazd do działki przy N.(...) realizowany jest jedynie przez niewielki fragment nieruchomości powodów, jaki był faktyczny okres korzystania przez P. T. z ich nieruchomości i w jakim zakresie miało to miejsce- czy korzystał on tak jak pozwana z części ich nieruchomości czy z całości jak twierdzili w pozwie. Okoliczności te Sąd uznał za nieudowodnione - ponownie podkreślić należy, iż nieruchomość powodów stanowiła drogę dojazdową do nieruchomości 42/19, która stanowiła trzecią posesję od zjazdu z drogi publicznej ul (...), więc logicznym jest, iż pozostała jej znaczna przeciw część, jak wynika choćby z dokumentacji geodezyjnej, nie mogła za dojazd do nieruchomości tej służyć i nie było celu, a taki cel nie został przez powodów udowodniony, by pozwani z pozostałej jej części korzystali- potrzeby takiej nie wykazali powodowie, a to na nich w tym względzie ciężar dowodu zgodnie z art. 6 k.c. spoczywał. Ponownie zauważyć należy, iż za działką (...) znajduje się po tej samej stronie działki (...) jeszcze sześć dalszych działek – nieruchomości zabudowanych budynkami mieszkalnymi po drugiej stronie nieruchomości powodów zaś dalszych siedem nieruchomości zabudowanych budynkami mieszkalnymi. Na końcu nieruchomości służącej za dojazd znajduje się działka nr (...), na której działalność gospodarczą prowadzi P., do której jak wskazywała pozwana, a czemu nie przeczyła strona powodowa, codziennie przyjeżdżają klienci, pracownicy. Wreszcie znaczna część przejazdu do drogi publicznej działki (...) realizowana jest przez działkę nr (...), która własności powodów nie stanowi. (v. zdjęcie k. 32)

Co istotne strona powodowa była w toku całego postępowania reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, który niewątpliwie winien mieć świadomość co do skutków swoich zaniechań, jak i co do treści przepisów prawa w tym domniemań faktycznych ustanowionych przez art. 229 czy 230 k.p.c., a który mimo udzielonego na rozprawie w dniu 9 grudnia 2015 roku zezwolenia na złożenie pisma procesowego w którym zajmie ostateczne stanowisko i złoży wnioski dowodowe zaniechał w tym względzie jakiegokolwiek inicjatywy, nie stawiał się także na terminie rozprawy wyznaczonym na 4 kwietnia 2016 roku.

W efekcie prowadzenie postępowania dowodowego jedynie w przedmiocie ustalenia istnienia złej wiary po stronie pozwanych było niecelowe- nie przesądziłoby o zasadności powództwa, bowiem nawet w sytuacji wykazania przez powoda istnienia złej wiary powództwo podlegałoby oddaleniu wobec niewykazania tego, iż pozwany przez cały okres objęty sporem władał nieruchomością pozwanych korzystając z niej na dojazd do posesji (...), jak również z uwagi na brak wykazania, iż korzystał on w tym celu z całej nieruchomości powodów, a nie jedynie z jej części- jeśli tak to jakiej dokładnie, co miałoby przełożenie na wysokość należnego od niego wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z nieruchomości powodów.

Mając na uwadze powyższe Sąd powództwo jako niewykazane co do zasady i wysokości co do pozwanego P. T. wyrokiem zaocznym oddalił.

(...)

Zarządzenie:(...)